

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (deseti senat)

z dne 29. februarja 2024*

„Predhodno odločanje – Skupni sistem davka na dodano vrednost (DDV) – Direktiva 2006/112/ES – Člen 138(1) – Oprostitev dobav blaga znotraj Skupnosti – Zavrnitev upravičenosti do oprostitve – Dokazi – Dobavitelj blaga, ki ne dokaže dobave blaga prejemniku, navedenemu v davčnih dokumentih – Dobavitelj, ki ima druge informacije, ki dokazujejo, da ima dejanski prejemnik status davčnega zavezanca“

V zadevi C-676/22,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Nejvyšší správní soud (vrhovno upravno sodišče, Češka republika) z odločbo z dne 26. oktobra 2022, ki je na Sodišče prispela 2. novembra 2022, v postopku

B2 Energy s.r.o.

proti

Odvolací finanční ředitelství,

SODIŠČE (deseti senat),

v sestavi Z. Csehi (poročevalec), predsednik senata, I. Jarukaitis in D. Gratsias,

generalni pravobranilec: P. Pikamäe,

sodna tajnica: C. Strömholm, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 4. oktobra 2023,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Odvolací finanční ředitelství T. Měkýš in T. Rozehnal,
- za češko vlado M. Smolek, L. Březinová, O. Serdula in J. Vlácil, agenti,
- za Evropsko komisijo A. Armenia in M. Salyková, agentki,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

* Jezik postopka: češčina.

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 138(1) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL 2006, L 347, str. 1, v nadaljevanju: Direktiva o DDV).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo B2 Energy s.r.o. in Odvolací finanční ředitelství (davčni direktorat za pritožbe, Češka republika) glede tega, da so davčni organi zavrnilo oprostitev plačila davka na dodano vrednost (DDV) za več dobav znotraj Skupnosti, ki jih je izvedla ta družba.

Pravni okvir

Pravo Unije

Direktiva o DDV

- 3 Člen 131 Direktive o DDV določa:
„Oprostitev iz poglavij 2 do 9 se uporabljajo brez vpliva na druge določbe Skupnosti in pod pogoji, ki jih določijo države članice zaradi zagotavljanja pravilne in enostavne uporabe teh oprostitev in preprečevanja vsakršnih možnih davčnih utaj, izogibanja in zlorab.“
- 4 Člen 138(1) te direktive določa:
„Države članice oprostijo dobave blaga, ki ga prodajalec ali pridobitelj, ali druga oseba za njun račun odpošlje ali odpelje z ozemlja vsake od njih, vendar znotraj [Evropske s]kupnosti, opravljene za drugega davčnega zavezanca ali pravno osebo, ki ni davčni zavezanec, ki deluje kot taka v državi članici, ki ni država članica, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga začne.“
- 5 Člen 139(1) navedene direktive določa:
„Oprostitev iz člena 138(1) se ne uporablja za dobave blaga, ki jih opravijo davčni zavezanci, za katere velja oprostitev za mala podjetja iz členov 282 do 292.
Oprostitev se ne uporablja tudi za dobave blaga, ki se opravijo za davčne zavezance ali pravne osebe, ki niso davčni zavezanci, katerih pridobitve blaga znotraj Skupnosti na podlagi člena 3(1) niso predmet DDV.“

Uredba (EU) št. 904/2010

- 6 V uvodni izjavi 7 Uredbe Sveta (EU) št. 904/2010 z dne 7. oktobra 2010 o upravnem sodelovanju in boju proti goljufijam na področju davka na dodano vrednost (UL 2010, L 268, str. 1) je navedeno:

„Za namene pobiranja dolgovanega davka, bi morale države članice sodelovati in tako zagotoviti pravilno odmero DDV. Zato morajo ne samo nadzorovati pravilno uporabo dolgovanega davka na svojem ozemlju, temveč bi morale tudi ponuditi pomoč drugim državam članicam za zagotovitev pravilne uporabe davka v zvezi z dejavnostjo, ki se opravlja na njihovem ozemlju, dolgovan pa je v drugi državi članici.“

Češko pravo

- 7 V skladu s členom 92(3) zakon č. 280/2009 Sb., daňový řád (zakon št. 280/2009 o sprejetju zakonika o davčnem postopku) v različici, ki se uporablja v postopku v glavni stvari, mora davčni zavezanec dokazati vse okoliščine, ki jih mora navesti v rednem davčnem obračunu, dodatnem davčnem obračunu in drugih dokumentih.

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

- 8 Predlog za sprejetje predhodne odločbe je bil vložen v okviru spora med B2 Energy, češko družbo, in davčnim direktoratom za pritožbe glede tega, da je davčna uprava družbi B2 Energy zavrnila oprostitev plačila DDV v zvezi z več dobavami blaga, ki so bile domnevno izvedene znotraj Skupnosti, na Poljsko, z obrazložitvijo, da družba B2 Energy ni dokazala, da so bili pogoji za upravičenost do te oprostitve izpolnjeni.
- 9 Družba B2 Energy je leta 2015 izvedla dobave repičnega olja na Poljsko. Po mnenju predložitvenega sodišča to blago ni bilo dobavljeno prejemnikom, prijavljenim v davčnih dokumentih, ampak drugim prejemnikom s sedežem v tej državi članici, od katerih so nekateri potrdili prejem s tem, da so na mednarodne tovarne liste dodali svoj žig in podpis.
- 10 Zadevna davčna uprava je po tem, ko je 15. julija 2015 izvedla davčni inšpekcijski nadzor za mesece od februarja do maja 2015, ugotovila, da družba B2 Energy na podlagi predloženih dokumentov ni dokazala, da je izpolnjevala pogoje za upravičenost do oprostitve od plačila DDV. Čeprav ni prerekala dejanske izvedbe prevoza zadevnega blaga v drugo državo članico, je menila, da družba B2 Energy ni dokazala, niti da je pravico do razpolaganja s tem blagom kot lastnik prenesla na osebe, ki so bile v davčnih dokumentih predstavljene kot prejemniki, niti da je bilo navedeno blago dobavljeno osebi, ki je za davčne namene registrirana v drugi državi članici. Davčna uprava je zato menila, da družba B2 Energy ni izpolnjevala pogojev za ugoditev pravici do oprostitve. Zato je z odmerno odločbo z dne 6. oktobra 2017 ugotovila, da je treba znesek DDV zvišati za mesece od februarja do maja 2015.
- 11 Davčni direktorat za pritožbe je z odločbo z dne 21. novembra 2019 zavrnil ugovore, ki jih je družba B2 Energy vložila zoper to odmerno odločbo. Tožbo, ki jo je zoper to odločbo vložila družba B2 Energy, je Městský soud v Praze (mestno sodišče v Pragi, Češka republika) zavrnilo s sodbo z dne 18. avgusta 2021, v kateri je v bistvu navedlo, da družba B2 Energy ni dokazala, da je bilo zadevno blago s posredovanjem prejemnikov, prijavljenih na davčnih dokumentih, dobavljeno prejemnikom, ki jih je predstavila kot končne prejemnike. Natančneje, Městský soud v Praze (mestno sodišče v Pragi) je menilo, da v predloženih dokumentih ni navedena niti oseba,

ki je blago prevzela v imenu prejemnika, niti prejemnik, ki mu je bilo blago dobavljeno. Zato naj ne bi bilo mogoče ugotoviti, kdo je oseba, pooblaščenca za uveljavljanje pravice do razpolaganja s tem blagom kot lastnik.

- 12 Družba B2 Energy je zoper to sodbo pri predložitvenem sodišču vložila kasacijsko pritožbo, v kateri je v bistvu trdila, da je dokazala, da so bili pogoji za uveljavljanje pravice do oprostitve plačila DDV za dobave blaga v drugo državo članico izpolnjeni. Predloženi dokazi, ki potrjujejo dejanski prejem zadevnega blaga s strani družb, ki niso subjekti, prijavljeni na upoštevnih davčnih dokumentih, naj bi namreč omogočali, da se ugotovi, kdo so prejemniki, na katere je bila pravica do razpolaganja kot lastnik prenesena.
- 13 Po mnenju predložitvenega sodišča je Sodišče v sodbi z dne 9. decembra 2021, *Kemwater ProChemie* (C-154/20, EU:C:2021:989), priznalo, da so pogoji za uveljavljanje pravice do odbitka DDV izpolnjeni, kadar identiteta dobavitelja ni ugotovljena, če ima davčni organ potrebne podatke za preverjanje, ali ima ta dobavitelj status davčnega zavezanca za DDV. Predložitveno sodišče se sprašuje glede možnosti prenosa te sodbe za presojo pravice do oprostitve plačila DDV za dobave blaga v drugo državo članico, kadar dejstva dokazujejo, da tega blaga ni prevzel prejemnik, prijavljen v davčnih dokumentih, ampak drug prejemnik, ki ima status davčnega zavezanca.
- 14 V teh okoliščinah je Nejvyšší správní soud (vrhovno upravno sodišče, Češka republika) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je treba člen 138(1) Direktive [o DDV] ob upoštevanju sodbe Sodišča Evropske unije z dne 9. decembra 2021, *Kemwater ProChemie* (C-154/20, EU:C:2021:989), razlagati tako, da je treba v primeru dobave blaga v drugo državo članico Evropske unije možnost uveljavljanja pravice do oprostitve plačila [DDV] zavrniti, ne da bi imel davčni organ obveznost dokazati, da je dobavitelj blaga sodeloval pri utaji DDV, če dobavitelj ni dokazal, da je bilo blago dobavljeno določenemu prejemniku v drugi državi članici Evropske unije, ki ima status davčnega zavezanca in je naveden v davčnih dokumentih, čeprav je iz dejstev in podatkov, ki jih je predložil davčni zavezanec, razvidno, da so dostopne informacije, ki so potrebne za to, da bi se preverilo, ali je dejanski prejemnik v drugi državi članici Evropske unije imel ta status?“

Vprašanje za predhodno odločanje

- 15 Predložitveno sodišče z vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 138(1) Direktive o DDV v zvezi z oprostitvijo dobav znotraj Skupnosti razlagati tako, da je treba dobavitelju s sedežem v eni državi članici, ki je blago dobavil v drugo državo članico in ni dokazal, da je bilo to blago dobavljeno prejemniku, ki ima v tej državi članici status davčnega zavezanca, zavrniti oprostitvev plačila DDV, tudi če ima davčna uprava države članice odhoda ob upoštevanju dejanskih elementov in informacij, ki jih je predložil ta dobavitelj, podatke, potrebne za preverjanje, ali ima oseba, ki ji je bilo blago fizično dobavljeno, status davčnega zavezanca in kot taka deluje v namembni državi članici.
- 16 Uvodoma je treba najprej spomniti, da člen 138(1) Direktive o DDV določa dolžnost držav članic, da oprostijo dobave blaga, ki izpolnjujejo pogoje, ki so v njem naštetih (sodba z dne 9. februarja 2017, *Euro Tyre*, C-21/16, EU:C:2017:106, točka 23 in navedena sodna praksa).

- 17 Na eni strani, glede opredelitve transakcije kot dobave znotraj Skupnosti iz člena 138(1) Direktive o DDV v različici, ki se uporablja za dejansko stanje iz postopka v glavni stvari, v povezavi s členom 131 te direktive izhaja, da pod ta pojem spadajo in so – pod pogoji, ki jih določijo države članice zaradi zagotavljanja pravilne in enostavne uporabe zadevnih oprostitev in preprečevanja vsakršnih možnih davčnih utaj, izogibanja in zlorab – oproščene dobave blaga, ki ga prodajalec ali pridobitelj odpošlje ali odpelje ali se to za njun račun odpošlje ali odpelje v kraj zunaj ozemlja države članice, vendar znotraj Unije, opravljene za drugega davčnega zavezanca ali pravno osebo, ki ni davčni zavezanec in ki deluje kot taka v državi članici, ki ni država članica, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga začne.
- 18 Glede tega je treba navesti, da na podlagi člena 138(1) Direktive o DDV v različici, ki se uporablja za dejansko stanje iz postopka v glavni stvari, za oprostitev transakcije od plačila DDV velja pogoj, da je bila pravica do razpolaganja z blagom kot lastnik prenesena na pridobitelja, da dobavitelj dokaže, da je bilo to blago odposlano ali prepeljano v drugo državo članico, in da je navedeno blago po tem odpošiljanju ali tem prevozu fizično zapustilo ozemlje države članice, v kateri se odpošiljanje ali prevoz začne (glej v tem smislu sodbo z dne 9. februarja 2017, Euro Tyre, C-21/16, EU:C:2017:106, točka 25 in navedena sodna praksa).
- 19 Na drugi strani, kot izhaja iz člena 139(1), drugi pododstavek, Direktive o DDV, je oprostitev tega davka pogojena s tem, da se dobava ne opravi za davčne zavezance ali pravne osebe, ki niso davčni zavezanci, katerih pridobitve blaga znotraj Skupnosti na podlagi člena 3(1) te direktive niso predmet DDV (sodba z dne 9. oktobra 2014, Traum, C-492/13, EU:C:2014:2267, točka 25).
- 20 Razen teh pogojev, ki se nanašajo natančneje na status davčnega zavezanca, prenos lastninske pravice na blagu in fizično premestitev blaga iz ene države članice v drugo, tako ni mogoče postavljati nobenih drugih pogojev za opredelitev transakcije kot dobave blaga znotraj Skupnosti, saj je pojem dobave blaga znotraj Skupnosti objektivni in se uporablja neodvisno od ciljev in izida zadevnih transakcij (sodba z dne 27. septembra 2012, VSTR, C-587/10, EU:C:2012:592, točka 30).
- 21 Zato načelo davčne nevtralnosti zahteva, da se oprostitev plačila DDV prizna, če so izpolnjeni vsebinski pogoji, tudi če nekaterih formalnih zahtev davčni zavezanci niso izpolnili (sodba z dne 9. februarja 2017, Euro Tyre, C-21/16, EU:C:2017:106, točka 36).
- 22 V tem kontekstu ni upoštevna argumentacija davčnega direktorata za pritožbe v zvezi s členom 138(1)(b) Direktive o DDV, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta (EU) 2018/1910 z dne 4. decembra 2018 (UL 2018, L 311, str. 3), ki določa, da države članice oprostijo dobave blaga, ki se odpošlje ali odpelje z ozemlja vsake od njih, vendar v Uniji, kadar je davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, za katero se dobavi blago, identificirana za namene DDV v državi članici, ki ni država članica, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga začne, in je to identifikacijsko številko za DDV sporočila dobavitelju.
- 23 Ta določba, ki je bila uvedena z Direktivo 2018/1910, se namreč ne uporablja *ratione temporis* za dejansko stanje iz postopka v glavni stvari.
- 24 Zato pogoji, ki so navedeni v členu 138(1) Direktive o DDV v različici, ki se uporablja za dejansko stanje iz postopka v glavni stvari, ter ki se nanašajo na eni strani na obstoj dobave iz ene države članice v drugo in na drugi na status pridobitelja kot davčnega zavezanca, v skladu s katerim mora biti pridobitelj „davčni zavezanec, ki deluje kot tak v [drugi državi članici]“, sami po sebi ne pomenijo, da je treba fizično dobavo zadevnega blaga izvesti prejemniku, navedenemu na davčnih dokumentih.

- 25 V obravnavanem primeru je iz predložitvene odločbe razvidno, da je davčna uprava družbi B2 Energy zavrnila upravičenost do oprostitve plačila DDV z obrazložitvijo, da ta družba ni dokazala, da je bilo zadevno blago dobavljeno prejemnikom, prijavljenim v davčnih dokumentih, ali da je bilo to blago dobavljeno osebi, ki je za namene DDV registrirana v drugi državi članici.
- 26 Glede tega je treba spomniti, da v skladu s sodno prakso Sodišča obstajata samo dva primera, v katerih lahko nespoštovanje formalne zahteve povzroči izgubo pravice do oprostitve plačila DDV (sodba z dne 9. februarja 2017, Euro Tyre, C-21/16, EU:C:2017:106, točka 38 in navedena sodna praksa).
- 27 Na prvem mestu, na načelo davčne nevtralnosti z namenom oprostitve DDV se ne more sklicevati davčni zavezanec, ki je naklepno sodeloval pri davčni goljufiji, s katero je bilo ogroženo delovanje skupnega sistema DDV. Ni namreč v nasprotju s pravom Unije, da se od subjekta zahteva, da ravna v dobri veri in sprejme vse ukrepe, ki jih je mogoče razumno zahtevati, da se prepriča, da zaradi transakcije, ki jo opravi, ne bo sodeloval pri davčni goljufiji. Če je zadevni davčni zavezanec vedel ali bi moral vedeti, da je bila transakcija, ki jo je izvedel, del pridobiteljeve davčne utaje, in ni sprejel vseh razumnih ukrepov, ki bi jih lahko, zato da bi to utajo preprečil, je temu davčnemu zavezancu treba zavrniti pravico do oprostitve DDV (glej v tem smislu sodbo z dne 8. novembra 2018, Cartrans Spedition, C-495/17, EU:C:2018:887, točka 41 in navedena sodna praksa).
- 28 Na drugem mestu, posledica kršitve formalne zahteve je lahko zavrnitev oprostitve plačila DDV, če zaradi te kršitve ni mogoče predložiti trdnega dokaza, da so bile vsebinske zahteve izpolnjene (sodba z dne 8. novembra 2018, Cartrans Spedition, C-495/17, EU:C:2018:887, točka 42 in navedena sodna praksa). Vendar prav iz pogoja, od katerega je ta zavrnitev oprostitve plačila DDV odvisna, izhaja, da uprava ne sme, kar zadeva pravico davčnega zavezanca do oprostitve, naložiti dodatnih pogojev, zaradi katerih lahko uveljavljanje te pravice postane neučinkovito, če ima na voljo podatke, potrebne za ugotovitev, da so vsebinske zahteve izpolnjene (sodba z dne 20. oktobra 2016, Plöckl, C-24/15, EU:C:2016:791, točka 47) in zlasti da je bilo blago dobavljeno davčnemu zavezancu, ki deluje kot tak.
- 29 Glede tega je treba navesti, da predložitveno sodišče Sodišče sprašuje, ali je nujno ugotoviti status pridobitelja kot davčnega zavezanca, ne da se sklicuje na primer utaje. V teh okoliščinah je treba vprašanje, ki ga je postavilo predložitveno sodišče, razumeti, kot da se nanaša na podrobna dokazna pravila, ki jih je mogoče predpisati dobavitelju za dokazovanje, da so pogoji oprostitve plačila DDV ob dobavi blaga v drugo državo članico in, natančneje, pogoj, da ima pridobitelj status davčnega zavezanca, izpolnjeni.
- 30 Zato je treba spomniti, da ker v Direktivi o DDV ni določbe glede dokazov, ki jih morajo davčni zavezanci predložiti, da bi bili upravičeni do oprostitve plačila DDV, je v skladu s členom 131 te direktive naloga držav članic, da zaradi zagotavljanja pravilne in enostavne uporabe teh oprostitvev in preprečevanja vsakršnih možnih davčnih utaj, izogibanja in zlorab določijo pogoje, pod katerimi oprostijo transakcije znotraj Skupnosti. Države članice morajo ob izvrševanju svojih pristojnosti spoštovati splošna pravna načela, ki so del pravnega reda Unije, med katerimi sta zlasti načeli pravne varnosti in sorazmernosti (glej v tem smislu sodbo z dne 8. novembra 2018, Cartrans Spedition, C-495/17, EU:C:2018:887, točka 37 in navedena sodna praksa).

- 31 Glede tega je treba ugotoviti, da odkar je bil odpravljen nadzor na mejah med državami članicami, davčna uprava težko preveri, ali je blago fizično zapustilo ozemlje države članice. Zato nacionalni davčni organi to načeloma preverjajo na podlagi dokazov in obračunov, ki jih predložijo davčni zavezanci (sodba z dne 6. septembra 2012, Mecsek-Gabona, C-273/11, EU:C:2012:547, točka 35 in navedena sodna praksa).
- 32 Natančneje, Sodišče je poudarilo, da je treba obveznosti, ki jih ima davčni zavezanec glede dokazov, določiti glede na pogoje, ki so v zvezi s tem izrecno določeni v nacionalnem pravu, in običajno prakso pri podobnih transakcijah (sodba z dne 8. novembra 2018, Cartrans Spedition, C-495/17, EU:C:2018:887, točka 57 in navedena sodna praksa).
- 33 V tem kontekstu predložitveno sodišče očitno navaja, da je družba B2 Energy davčni upravi – ne da bi dokazala, da je zadevno blago dobavila prijavljenim prejemnikom – predložila davčne dokumente v zvezi z izvedenimi dobavami, vključno z več prilogami, kot so dobavnice, mednarodni tovorni listi, potrdila o tehtanju ali bančni izpiski, iz katerih je razvidno, da je bilo blago dobavljeno v drugo državo članico, kjer so njihov prejem potrdili subjekti, ki niso tisti, ki jih je prijavila družba B2 Energy, ali tisti, ki jih je predstavila kot končne prejemnike tega blaga.
- 34 Iz besedila predložitvene odločbe in celo postavljenega vprašanja je razvidno tudi, da to vprašanje temelji na premisi, v skladu s katero je imela davčna uprava informacije, ki so bile glede na dejansko stanje potrebne za preverjanje, ali so resnični prejemniki imeli status davčnih zavezancev. Natančneje, predložitveno sodišče poudarja, da davčna uprava prevoza repičnega olja iz Češke republike na Poljsko in raztovarjanja tega olja pri prejemnikih, ki jih tožeča stranka iz postopka v glavni stvari v svojih davčnih obračunih ni identificirala, ni prerekala. Poleg tega naj bi se dobave iz postopka v glavni stvari nanašale na blago, ki je po svoji naravi očitno namenjeno za uporabo v okviru gospodarske dejavnosti.
- 35 Glede na to bi lahko dejstvo, da so blago prejeli subjekti, ki niso tisti, navedeni v davčnih dokumentih, kazalo na to, da je bilo to blago predmet poslovne transakcije, katere trenutek je lahko odločilen za uporabo oprostitve. Opredelitev dobave, ki jo je izvedel dobavitelj, ki uporablja oprostitvev, in ki je navedena v davčnih dokumentih, kot dobave znotraj Skupnosti je odvisna od vprašanja, ali je prevoz dejansko mogoče pripisati tej dobavi (glej v tem smislu sodbo z dne 27. septembra 2012, VSTR, C-587/10, EU:C:2012:592, točka 31).
- 36 V zvezi s tem je treba poudariti, da morajo davčni organi za oprostitvev plačila DDV ustrezno upoštevati vse elemente, s katerimi razpolagajo, kot so dokumenti, na katere se sklicuje predložitveno sodišče, da bi preučili, ali se lahko s temi dokumenti, kadar je primerno, utemelji verjetnost, da je bilo blago, ki je bilo predmet prevoza v državo članico, ki ni država članica, v kateri se prevoz ali odpošiljanje začne, dejansko izvoženo (glej po analogiji sodbo z dne 8. novembra 2018, Cartrans Spedition, C-495/17, EU:C:2018:887, točki 66 in 67).
- 37 Poleg tega ob upoštevanju načela davčne nevtralnosti od davčnega zavezanca nikakor ni mogoče zahtevati, če identiteta prejemnika zadevnega blaga ni ugotovljena, da za uveljavljanje pravice do oprostitve plačila DDV dokaže, da ima ta prejemnik status davčnega zavezanca, ker iz dejanskih okoliščin jasno izhaja, da je navedeni prejemnik nujno imel ta status (glej po analogiji sodbo z dne 9. decembra 2021, Kemwater ProChemie, C-154/20, EU:C:2021:989, točka 40).
- 38 V teh okoliščinah morajo pristojni nacionalni davčni organi in pristojna nacionalna sodišča na podlagi vseh predloženih dokumentov, vključno z dokumenti, s katerimi razpolaga dobavitelj, preveriti, ali so bili vsebinski pogoji za upravičenost do oprostitve plačila DDV izpolnjeni.

- 39 Zgolj v primeru, da ob upoštevanju dejanskih okoliščin in kljub elementom, ki jih je zagotovil davčni zavezanec, ni podatkov, potrebnih za preverjanje, ali so bili pogoji, določeni v členu 138(1) Direktive o DDV, izpolnjeni, je treba zadnjenavedenemu zavriniti upravičenost do oprostitve plačila DDV, ne da bi bila davčna uprava zavezana dokazati, da je ta davčni zavezanec vpleten v utajo DDV.
- 40 Glede na vse zgornje preudarke je treba na postavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba člen 138(1) Direktive o DDV razlagati tako, da je treba dobavitelju s sedežem v eni državi članici, ki je blago dobavil v drugo državo članico, zavriniti oprostitvev plačila DDV, kadar ta dobavitelj ni dokazal, da je bilo blago dobavljeno prejemniku, ki ima v zadnjenavedeni državi članici status davčnega zavezanca, in kadar ob upoštevanju dejanskih okoliščin in elementov, ki jih je zagotovil ta dobavitelj, ni podatkov, potrebnih za preverjanje, ali je imel ta prejemnik ta status.

Stroški

- 41 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (deseti senat) razsodilo:

Člen 138(1) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost

je treba razlagati tako, da

je treba dobavitelju s sedežem v eni državi članici, ki je blago dobavil v drugo državo članico, zavriniti oprostitvev plačila davka na dodano vrednost, kadar ta dobavitelj ni dokazal, da je bilo blago dobavljeno prejemniku, ki ima v zadnjenavedeni državi članici status davčnega zavezanca, in kadar ob upoštevanju dejanskih okoliščin in elementov, ki jih je zagotovil ta dobavitelj, ni podatkov, potrebnih za preverjanje, ali je imel ta prejemnik ta status.

Podpisi